

Gotholengoque, Manerbio, Pontevico, ac plerisque aliis
 oppidulis voluntaria deditio receptis, Abdua ad Ripal-
 tam ponte superato, Veneta arma Leonesii ductu Medio-
 lanum usque pervenere; facta namque spes erat per exu-
 les, fore ut, si Venetæ copiæ eo admotæ essent, populus
 omnino aliquid in urbe moveret; sed ad Venetorum con-
 spectum, quanquam in suburbana tecta expediti equites
 irrupissent, nullus motus est secutus. Nec multo post Ve-
 netus castra Soncinum admovit, cujus muros bellicis ma-
 chinis adortus, attentissima urgere cœperat obsidione. Ad
 eam solvendam nova hostis via ingressus, cum viginti mil-
 libus hominum in Brixensem agrum, Ollio ad Cannedu-
 lum superato, erupit, Gammariaque subito incursu ca-
 pta, Pontemvicum obsidione adoritur. Veneti duces,
 disjectis Soncini mœnibus, oppidanos ad ditionem com-
 pellunt: inde Romenengio potiti, ad hostem ire pergunt.
 Recepérat interim ille Pontemvicum, qui in Olli ripa
 est; concesseratque ad Agellum, unde Brixiam ex pro-
 pinquo infestaret. Leonesius & ipse non procul ab hoste
 opportunissimo loco metatus, paludis angustias occupat:
 his locis sæpius vario eventu pugnat. Erant in utri-
 que castris copiæ omnino ingentes: Venetis ad quindecim
 equitum millia ac sex peditum: in Sforcianis tria pedi-
 tum, equitum vero ad octo & decem millia. Quidam
 annales habent, sub id tempus & ad Porcianum oppidum
 tribus & amplius horis atroci marte dimicatum, dupli-
 cemque cladem utrinque acceptam; sed equorum, ob lo-
 ci difficultates, omnino majorem quam hominum: fuis-
 setque fortassis usque ad victoriam alterius partis dimica-
 tum, nisi, fortuna adhuc neutro inclinante, atrox pugna
 noctis interventu dirempta esset. Hæc circa Abduam ge-
 rebantur: quum Guilielmus Monferratensis cum quatuor
 millibus equitum in Alexandrinum agrum tumultuose eru-
 pit, inde Derthonensem Ticinensemque ingressus, omnia
 terroris & populationis complevit. Ad illius conatus in-
 hibendos Sacromor Vicecomes, & Antonellus Burgensis
 a Sforcia missi, hostem tumultuario prælio Alexandrinis

fini-

*Pugna
 atrox Vene-
 torum cum
 Sforcia.*